

Alfabet Arabski

Pisownia				
Nazwa Litery	Transkrypcja	Początek	Środek	Koniec
أ (alif)	a	أب	طاولة	ماما
Wymowa: Jak w słowie <i>Agrest</i>				
ب (ba)	b	باسم	ثعبان	غريب
Wymowa: Jak w słowie <i>Bakalie</i>				
ت (ta)	t	تفاحة	برتقالة	بنت
Wymowa: Jak w słowie <i>Taczki</i>				
ث (tha)	th	ثوب	مثال	حديث
Wymowa: Jak w angielskim słowie <i>Think</i>				
ج (dziim)	dż lub ğ	جديد	مسجد	خليج
Wymowa: Coś pomiędzy <i>Dżem</i> a <i>Dziadek</i>				
ح (ha)	h	حبيب	فحل	ربح
Wymowa: Jak w słowie <i>Homar</i> (twarde h, wymawiane krtaniowo)				
خ (kha)	kh (ch)	خالد	مخبز	مطبخ
Wymowa: Jak w słowie <i>Chrabąszcz</i> (twarde kh, wymawiane gardłowo)				
د (dal)	d	دار	جريدة	جديد
Wymowa: Jak w słowie <i>Danie</i>				
ذ (dhal)	dh	ذاب	حذاء	لذيذ
Wymowa: Tak jak w angielskim słowie <i>This</i> (twarde)				
ر (ra)	r	ربيع	فريد	أحمر
Wymowa: Jak w słowie <i>Rak</i>				
ز (zay)	z	زعتر	وزير	بريز

Wymowa: Jak w słowie <i>Ząb</i>				
س (siin)	s	سلام	لسان	رئيس
Wymowa: Jak w słowie <i>Słońce</i>				
ش (shiin)	sh lub š	شباك	بشير	عفش
Wymowa: Jak w słowie <i>Śnieg</i>				
ص (ṣod)	s	صافح	مصر	قفص
Wymowa: Jak w słowie <i>Sól</i> (twarde)				
ض (ḍod)	d	ضفدع	مضيف	رفض
Wymowa: Jak w słowie <i>Dolina</i> (twarde)				
ط (ṭa)	t	طاولة	بطل	قط
Wymowa: Jak w słowie <i>Tom</i> (twarde)				
ظ (ṭha)	th	ظفيرة	نظيف	لفظ
Wymowa: Jak w angielskim słowie <i>The</i> (twarde)				
ع (ʿayn)	`a, `u, `i	عبير	معروف	ربيع
Wymowa: Jak litera a, u, i (głębokie, środek gardła)				
غ (ghayn)	gh	غريد	تغريد	بليغ
Wymowa: Podobne do francuskiej litery 'r' (głębokie, początek gardła)				
ف (fa)	f	فارس	عصفور	رصيف
Wymowa: Jak w słowie <i>Foka</i>				
ق (qaf)	q	قوس	فقير	رشيق
Wymowa: Jak w słowie <i>Kot</i> (twarde, gardłowe q. Powstaje w okolicy małego języczka, u wejścia do gardła)				
ك (kaf)	k	كرسي	الكتاب	ملك
Wymowa: Jak w słowie <i>Kitka</i> (lekkie)				

ل (laam)	l	لعب	مالك	جمل
Wymowa: Jak w słowie <i>Lot</i>				
م (miim)	m	مسمار	مملوك	علم
Wymowa: Jak w słowie <i>Mama</i>				
ن (nuun)	n	ناصر	منصور	محسن
Wymowa: Jak w słowie <i>Noc</i>				
ه (ha)	h	هدى	المهدي	رجله
Wymowa: Jak w słowie <i>Huśtawka</i> (lekkie; wyście tak jak a (koniec gardła))				
و (taʔ)	w, ł lub ū	وسيم	مولد	كسو
Wymowa: Jak w słowie <i>Łyżka</i>				
ي (ya)	y, ī lub j	ياسين	ميلاد	رفيقي
Wymowa: Jak w słowie <i>Jama</i>				
<p>W języku arabskim występują również znaki ułatwiające czytanie. Są to pewnego rodzaju samogłoski.</p> <p>Znak ^ˆ zwany fatha, zapisany nad literą oznacza krótkie a.</p> <p>Znak _ˆ zwany kasra, zapisany pod literą oznacza krótkie i.</p> <p>Znak ^ˆ zwany damma, zapisany nad literą oznacza krótkie u.</p> <p>Przykładowo jeżeli nad literą ب zapisujemy ^ˆ, czyli fathę, to wtedy czytamy [ba].</p> <p>Jeżeli pod literą ب zapisujemy _ˆ, czyli kasrę, to czytamy [bi].</p> <p>Jeżeli zaś nad literą ب zapisujemy ^ˆ, czyli dammę, to czytamy [bu].</p> <p>Brak samogłosek oznaczany jest znakiem ^ˆ, zwanym sukūn. Wtedy litera przybiera suchą formę, np. [b].</p>				

Samogłoski długie ([ā], [ī], [ū]) różnią się od krótkich długością artykulacji. Są dłuższe prawie półtora raza.

Zapisywane są one w następujący sposób:

ā: *fatha* + *alif* (czytając od prawej) [ا̇]
na przykład *ba* + *a* = *bā*

ī: *kasra* + *yā* (czytając od prawej) [ي̇]
na przykład *bi* + *i* = *bī*

ū: *damma* + *wāw* (czytając od prawej) [و̇]
na przykład *bu* + *u* = *bū*

Šadda ^{◌ّ} jest znakiem który oznacza że samogłoska jest podwojona. Zapisuje się go nad literą. Jeżeli *šadda* łączy się z *dammą* lub *fathą*, zapisujemy ją pod nimi. Jeżeli po *šadda* występuje *kasra*, można to połączenie zapisać dwojako.

1. Napisać *kasrę* bezpośrednio pod *šaddą*.
2. Napisać *kasrę* pod literą, a *šaddę* nad.

Hamza ء służy do notowania spółgłoski zwanej hamzą. Jest to spółgłoska gardłowo wybuchowa, bezdźwięczna. Powstaje w wyniku zwarcia strun głosowych. Zasady pisania tej litery są dosyć skomplikowane. Kilka podstawowych uwag:

1. Jeżeli *hamza* nie występuje samodzielnie, wymaga podpórki.
2. Podpórkami dla *hamzy* są trzy litery: ا, و, ي.
3. Na początku wyrazu *hamza* zawsze opiera się na *alifie*. W połączeniu z *fathą*, *hamzę* zapisujemy nad *alifem* i wtedy wymowa *hamzy* podobna jest do **a** w polskich wyrazach *anonim*, *aromat*. W połączeniu z *dammą*, również zapisuje się ją nad *alifem*, i wymawia jak polskie **u** w wyrazie *uraz*. Jeżeli *hamza* łączy się z *kasrą*, wtedy zapisuje się oba znaki pod *alifem*, i wymawia jak **i** w wyrazie *igła*.
4. W środku i na końcu wyrazu *hamza* może opierać się na wszystkich trzech literach: ا, و, ي.

Nunacja

Na początku niektórych wyrazów (np. rzeczowników), pojawia się znak [۞]. Jest to tak zwana nunacja, czyli końcówka **-un**. Zapisuje się ją za pomocą dwóch znaków dammy równoległe, lub naprzemianegle.

Zasady pisania

Sześć liter łączy się tylko z prawej strony: **و, ز, ر, ذ, د, ا**.
Pozostałe litery łączą się z obu stron, tak jak zostało to pokazane wcześniej.